



EUROPOS SĄJUNGA

EUROPOS PARLAMENTAS

TARYBA

Bruselis, 2019 m. balandžio 5 d.
(OR. en)

2017/0294 (COD)

PE-CONS 58/19

ENER 89
COEST 51
CODEC 495

TEISĖS AKTAI IR KITI DOKUMENTAI

Dalykas: EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2009/73/EB dėl gamtinių dujų vidaus rinkos bendrųjų taisyklių

**EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS
DIREKTYVA (ES) 2019/...**

... m. ... d.

**kuria iš dalies keičiama Direktyva 2009/73/EB
dėl gamtinių dujų vidaus rinkos bendrųjų taisyklių**

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 194 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę¹,

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę²,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros³,

¹ OL C 262, 2018 7 25, p. 64.

² OL C 361, 2018 10 5, p. 72.

³ 2019 m. balandžio 4 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir ... m. ... d. Tarybos sprendimas.

kadangi:

- (1) nuo 1999 m. Sąjungoje pradėta palaipsniui kurti gamtinių dujų vidaus rinka visiems galutiniams vartotojams Sąjungoje – piliečiams ir įmonėms – siekiama suteikti tikrą pasirinkimo galimybę, naujų verslo galimybių, užtikrinti sąžiningas konkurencijos sąlygas, konkurencingas kainas, veiksmingus investicijų signalus ir aukštesnį paslaugų standartą bei prisidėti prie tiekimo saugumo ir prie tvarumo;
- (2) Europos Parlamento ir Tarybos direktyvomis 2003/55/EB¹ ir 2009/73/EB² buvo reikšmingai prisidėta prie gamtinių dujų vidaus rinkos kūrimo;

¹ 2003 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/55/EB dėl gamtinių dujų vidaus rinkos bendrųjų taisyklių (OL L 176, 2003 7 15, p. 57).

² 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/73/EB dėl gamtinių dujų vidaus rinkos bendrųjų taisyklių, panaikinti Direktyvą 2003/55/EB (OL L 211, 2009 8 14, p. 94).

- (3) šia direktyva siekiama šalinti gamtinių dujų vidaus rinkos sukūrimo kliūtis, kurios kyla dėl to, kad Sąjungos rinkos taisyklės netaikomos dujų perdavimo linijoms į trečiąsias valstybes ir iš jų. Šia direktyva daromais daliniais pakeitimais siekiama užtikrinti, kad dvi ar daugiau valstybių narių jungiančioms dujų perdavimo linijoms taikomos taisyklės taip pat būtų taikomos Sąjungoje esančioms dujų perdavimo linijoms į trečiąsias valstybes ir iš jų. Tai užtikrins teisinės sistemos nuoseklumą Sąjungoje kartu išvengiant konkurencijos iškreipimo Sąjungos energijos vidaus rinkoje ir neigiamo poveikio tiekimo saugumui. Tai taip pat padidins skaidrumą ir suteiks teisinio tikrumo rinkos dalyviams, visų pirma į dujų infrastruktūrą investuojantiems investuotojams ir sistemos naudotojams, taikomo teisinio režimo atžvilgiu;
- (4) siekiant atsižvelgti į tai, kad iki šios direktyvos įsigaliojimo dienos nėra konkrečių Sąjungos taisyklių, taikomų dujų perdavimo linijoms į trečiąsias valstybes ir iš jų, valstybės narės turėtų turėti galimybę leisti taikyti nuo tam tikrų Direktyvos 2009/73/EB nuostatų nukrypti leidžiančias nuostatas tokioms dujų perdavimo linijoms, kurios buvo užbaigtos anksčiau nei šios direktyvos įsigaliojimo dieną. Atitinkama kitų nei nuosavybės atskyrimo modelių taikymo data turėtų būti pritaikyta dujų perdavimo linijoms į trečiąsias valstybes ir iš jų;

- (5) vamzdynai, jungiantys trečiosios valstybės naftos ar dujų gavybos objektą su perdirbimo gamykla arba galutiniu pakrantės iškrovimo terminalu valstybėje narėje, turėtų būti laikomi gavybos proceso vamzdynų tinklais. Vamzdynai, jungiantys naftos ar dujų gavybos objektą valstybėje narėje su perdirbimo gamykla arba galutiniu pakrantės iškrovimo terminalu trečiojoje valstybėje, neturėtų būti laikomi gavybos proceso vamzdynų tinklais šios direktyvos tikslais, nes tokie vamzdynai veikiausiai nedaro reikšmingo poveikio energijos vidaus rinkai;
- (6) perdavimo sistemų operatoriai laisvai turėtų galėti sudaryti techninius susitarimus su perdavimo sistemų operatoriais ar kitais subjektais trečiosiose valstybėse dėl klausimų, susijusių su perdavimo sistemų eksploatavimu ir sujungimu, su sąlyga, kad tokių susitarimų turinys yra suderinamas su Sąjungos teise;
- (7) perdavimo sistemų operatorių ar kitų subjektų techniniai susitarimai dėl perdavimo linijų eksploatavimo turėtų likti galioti su sąlyga, kad jie atitinka Sąjungos teisę ir atitinkamus nacionalinės reguliavimo institucijos sprendimus;
- (8) kai tokie techniniai susitarimai yra sudaryti, pagal šią direktyvą nereikalaujama sudaryti valstybės narės ir trečiosios valstybės tarptautinio susitarimo arba Sąjungos ir trečiosios valstybės susitarimo dėl atitinkamos dujų perdavimo linijos eksploatavimo;

- (9) Direktyvos 2009/73/EB taikymas dujų perdavimo linijoms į trečiąsias valstybes ir iš jų išlieka apribotas valstybių narių teritorija. Jūros dugnu nutiestoms dujų perdavimo linijoms Direktyva 2009/73/EB turėtų būti taikoma valstybės narės, kurioje yra pirmas sujungimo su valstybių narių tinklu taškas, teritorinėje jūroje;
- (10) turėtų būti įmanoma, kad galiojantys valstybės narės ir trečiosios valstybės sudaryti susitarimai dėl perdavimo linijų eksploatavimo, laikantis šios direktyvos, liktų galioti;
- (11) dėl susitarimų su trečiosiomis valstybėmis arba tų susitarimų dalių, kurie gali daryti poveikį Sąjungos bendroms taisyklėms, turėtų būti nustatyta nuosekli ir skaidri procedūra, pagal kurią valstybei narei jos prašymu galima leisti iš dalies pakeisti, išplėsti, pritaikyti, pratęsti arba sudaryti susitarimą su trečiąja valstybe dėl perdavimo linijos arba gavybos proceso vamzdynų tinklo tarp valstybės narės ir trečiosios valstybės eksploatavimo. Dėl šios procedūros neturėtų būti atidedamas šios direktyvos įgyvendinimas, ji neturėtų daryti poveikio Sąjungos ir valstybių narių kompetencijos paskirstymui ir turėtų būti taikoma galiojantiems ir naujiems susitarimams;
- (12) jeigu akivaizdu, kad susitarimo dalykas iš dalies priklauso Sąjungos ir iš dalies – valstybės narės kompetencijos sričiai, itin svarbu užtikrinti glaudų tos valstybės narės ir Sąjungos institucijų bendradarbiavimą;

- (13) Komisijos reglamentas (ES) 2015/703¹, Komisijos reglamentas (ES) 2017/459², Komisijos sprendimas 2012/490/ES³ taip pat Komisijos reglamento (ES) 2017/460⁴ III, V, VI ir IX skyriai bei 28 straipsnis taikomi įleidimo iš trečiųjų valstybių ir išleidimo į trečiąsias valstybes taškams taikant atitinkamos nacionalinės reguliavimo institucijos atitinkamus sprendimus, nes Komisijos reglamentas (ES) Nr. 312/2014⁵ taikomas išimtinai tik Sąjungos teritorijoje esančioms balansavimo zonoms;
- (14) siekiant priimti sprendimus, kuriais valstybei narei leidžiama arba atsisakoma leisti iš dalies pakeisti, išplėsti, pritaikyti, pratęsti arba sudaryti susitarimą su trečiąja valstybe, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011⁶;

¹ 2015 m. balandžio 30 d. Komisijos reglamentas (ES) 2015/703, kuriuo nustatomas sistemų sąveikos ir duomenų mainų tinklo kodeksas (OL L 113, 2015 5 1, p. 13).

² 2017 m. kovo 16 d. Komisijos reglamentas (ES) 2017/459, kuriuo nustatomas dujų perdavimo sistemų pajėgumų paskirstymo mechanizmų tinklo kodeksas ir panaikinamas Reglamentas (ES) Nr. 984/2013 (OL L 72, 2017 3 17, p. 1).

³ 2012 m. rugpjūčio 24 d. Komisijos sprendimas 2012/490/ES, kuriuo iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 715/2009 dėl teisės naudotis gamtinių dujų perdavimo tinklais sąlygų I priedas (OL L 231, 2012 8 28, p. 16).

⁴ 2017 m. kovo 16 d. Komisijos reglamentas (ES) 2017/460, kuriuo nustatomas suderintos gamtinių dujų perdavimo tarifų struktūros tinklo kodeksas (OL L 72, 2017 3 17, p. 29).

⁵ 2014 m. kovo 26 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 312/2014, kuriuo nustatomas dujų perdavimo tinklų balansavimo kodeksas (OL L 91, 2014 3 27, p. 15).

⁶ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

- (15) kadangi šios direktyvos tikslo, t. y. užtikrinti teisinės sistemos nuoseklumą Sąjungoje, kartu išvengiant konkurencijos iškraipymo Sąjungos energijos vidaus rinkoje, valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl jos masto ir poveikio to tikslo būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;
- (16) pagal 2011 m. rugsėjo 28 d. bendrą valstybių narių ir Komisijos politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų¹ valstybės narės įsipareigojo pagrįstais atvejais prie pranešimų apie perkėlimo priemones pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose paaiškinamos direktyvos sudedamųjų dalių ir nacionalinių perkėlimo priemonių atitinkamų dalių sąsajos. Šios direktyvos atveju teisės aktų leidėjas laikosi nuomonės, kad tokių dokumentų perdavimas yra pagrįstas;
- (17) todėl Direktyva 2009/73/EB turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeista,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

¹ OL C 369, 2011 12 17, p. 14.

1 straipsnis
Direktyvos 2009/73/EB daliniai pakeitimai

Direktyva 2009/73/EB iš dalies keičiama taip:

1) 2 straipsnio 17 punktą pakeičiamas taip:

„17) jungiamasis vamzdynas – valstybių narių sieną kertanti arba per ją nutiesta perdavimo linija, kurios paskirtis – sujungti tų valstybių narių nacionalines perdavimo sistemas, arba perdavimo linija tarp valstybės narės ir trečiosios šalies iki valstybių narių teritorijos arba tos valstybės narės teritorinės jūros;“;

2) 9 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 8 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„8. Jeigu 2009 m. rugsėjo 3 d. perdavimo sistema priklausė vertikalios integracijos įmonei, valstybė narė gali nuspręsti netaikyti 1 dalies. Perdavimo sistemos, jungiančios valstybę narę su trečiąja šalimi, dalies tarp tos valstybės narės sienos ir pirmo sujungimo taško su tos valstybės narės tinklu atveju, jeigu ... [šios iš dalies keičiančios direktyvos įsigaliojimo diena] perdavimo sistema priklauso vertikalios integracijos įmonei, valstybė narė gali nuspręsti netaikyti 1 dalies.“;

b) 9 dalis pakeičiama taip:

„9. Jeigu 2009 m. rugsėjo 3 d. perdavimo sistema priklausė vertikalios integracijos įmonei ir yra nustatyta tvarka, kuria perdavimo sistemos operatoriui garantuojama daugiau faktinio nepriklausomumo nei IV skyriaus nuostatomis, valstybė narė gali nuspręsti netaikyti šio straipsnio 1 dalies.

Perdavimo sistemos, jungiančios valstybę narę su trečiąja šalimi, dalies tarp tos valstybės narės sienos ir pirmo sujungimo taško su tos valstybės narės tinklu atveju, jeigu ... [šios iš dalies keičiančios direktyvos įsigaliojimo diena] perdavimo sistema priklauso vertikalios integracijos įmonei ir yra nustatyta tvarka, kuria perdavimo sistemos operatoriui garantuojama daugiau faktinio nepriklausomumo nei IV skyriaus nuostatomis, ta valstybė narė gali nuspręsti netaikyti šio straipsnio šio straipsnio 1 dalies.“;

3) 14 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Jeigu 2009 m. rugsėjo 3 d. perdavimo sistema priklausė vertikalios integracijos įmonei, valstybė narė perdavimo sistemos savininko siūlymu gali nuspręsti netaikyti 9 straipsnio 1 dalies ir paskirti nepriklausomą sistemos operatorių.

Perdavimo sistemos, jungiančios valstybę narę su trečiąja šalimi, dalies tarp tos valstybės narės sienos ir pirmo sujungimo taško su tos valstybės narės tinklu atveju, jeigu ... [šios iš dalies keičiančios direktyvos įsigaliojimo diena] perdavimo sistema priklauso vertikalios integracijos įmonei, ta valstybė narė perdavimo sistemos savininko siūlymu gali nuspręsti netaikyti 9 straipsnio 1 dalies ir paskirti nepriklausomą sistemos operatorių.

Komisija patvirtina nepriklausomo sistemos operatoriaus paskyrimą.“;

4) 34 straipsnio 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Kilus tarpvalstybiniam ginčams, taikoma valstybės narės, kurios jurisdikcijai priklauso gavybos proceso vamzdinių tinklas, kuriuo atsisakoma leisti naudotis, ginčų sprendimo tvarka. Jei, kilus tarpvalstybiniam ginčui, atitinkamas tinklas yra daugiau kaip vienos valstybės narės teritorijoje, atitinkamos valstybės narės konsultuojasi tarpusavyje siekdamos užtikrinti, kad šios direktyvos nuostatos būtų taikomos nuosekliai. Jeigu gavybos proceso vamzdinių tinklas prasideda trečiojoje šalyje ir jungiasi su bent viena valstybe nare, atitinkamos valstybės narės konsultuojasi tarpusavyje, o valstybė narė, kurioje yra pirmas įleidimo į valstybių narių tinklą taškas, konsultuojasi su atitinkama trečiaja šalimi, kurioje prasideda gavybos proceso vamzdinio tinklas, siekiant užtikrinti, kad atitinkamo tinklo atžvilgiu ši direktyva nuosekliai būtų taikoma valstybių narių teritorijoje.“;

5) 36 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies e punktas pakeičiamas taip:

„e) išimtis turi nekenkti konkurencijai atitinkamose rinkose, kurioms galėtų turėti įtakos investicijos, veiksmingam gamtinių dujų vidaus rinkos veikimui, veiksmingam atitinkamų reguliuojamųjų sistemų funkcionavimui arba gamtinių dujų tiekimo saugumui Sąjungoje.“;

b) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. VIII skyriuje nurodyta reguliavimo institucija, apsvarsčiusi kiekvieną atskirą atvejį, gali priimti sprendimą dėl 1 ir 2 dalyse nurodytų išimčių.

Prieš priimdama sprendimą dėl išimčių nacionalinė reguliavimo institucija arba, kai tikslinga, kita tos valstybės narės kompetentinga institucija konsultuojasi su:

- a) valstybių narių, kurių rinkoms galėtų turėti įtakos naujoji infrastruktūra, nacionalinėmis reguliavimo institucijomis ir
- b) atitinkamomis trečiųjų šalių, kuriose atitinkama infrastruktūra yra sujungta su Sąjungos tinklu, kuris priklauso valstybės narės jurisdikcijai ir prasideda arba baigiasi vienoje ar daugiau trečiųjų šalių, institucijomis.

Kai trečiųjų šalių institucijos, su kuriomis buvo konsultuojamasi, per pagrįstą laikotarpį arba per nustatytą trijų mėnesių neviršijantį terminą neatsako į prašymą konsultuotis, atitinkama reguliavimo institucija gali priimti būtiną sprendimą.“;

c) 4 dalies antra pastraipa pakeičiama taip:

„Jeigu visos atitinkamos reguliavimo institucijos per šešis mėnesius nuo prašymo suteikti išimtį pateikimo paskutinei iš tų reguliavimo institucijų dienos susitarė dėl prašymo suteikti išimtį, jos informuoja Agentūrą apie savo sprendimą. Jeigu atitinkama infrastruktūra yra tarp valstybės narės ir trečiosios šalies esanti perdavimo linija, nacionalinė reguliavimo institucija arba, kai tinkama, valstybės narės, kurioje yra pirmas sujungimo su valstybių narių tinklu taškas, kita kompetentinga institucija prieš sprendimo dėl išimčių priėmimą gali konsultuotis su atitinkama tos trečiosios šalies institucija siekdama užtikrinti, kad atitinkamos infrastruktūros atžvilgiu ši direktyva nuosekliai būtų taikoma tos valstybės narės teritorijoje ir, kai taikytina, tos valstybės narės teritorinėje jūroje. Jeigu trečiosios šalies institucija, su kuria buvo konsultuojamasi, per pagrįstą laikotarpį arba per nustatytą trijų mėnesių neviršijantį terminą neatsako į prašymą konsultuotis, atitinkama nacionalinė reguliavimo institucija gali priimti būtiną sprendimą.“;

6) 41 straipsnio 1 dalies c punktas pakeičiamas taip:

„c) tarpvalstybiniais klausimais bendradarbiauti su atitinkamų valstybių narių reguliavimo institucija ar institucijomis bei Agentūra. Dėl infrastruktūros į trečiąją šalį ir iš jos valstybės narės, kurioje yra pirmas sujungimo su valstybių narių tinklu taškas, reguliavimo institucija gali bendradarbiauti su atitinkamomis trečiosios šalies institucijomis, pasikonsultavusi su kitų atitinkamų valstybių narių reguliavimo institucijomis, siekdama, kad šios infrastruktūros atžvilgiu ši direktyva nuosekliai būtų taikoma valstybių narių teritorijoje;“;

7) 42 straipsnis papildomas šia dalimi:

„6. Reguliavimo institucijos arba, kai tikslinga, kitos kompetentingos institucijos gali konsultuotis ir bendradarbiauti su atitinkamomis trečiųjų šalių institucijomis dėl dujų infrastruktūros į trečiąsias šalis ir iš jų eksploatavimo, siekdamos užtikrinti, kad atitinkamos infrastruktūros atžvilgiu ši direktyva nuosekliai būtų taikoma valstybės narės teritorijoje ir teritorinėje jūroje.“;

8) įterpiamas šis straipsnis:

„48a straipsnis

Techniniai susitarimai dėl perdavimo linijų eksploatavimo

Šia direktyva nedaroma poveikio perdavimo sistemų operatorių ar kitų ekonominės veiklos vykdytojų laisvei toliau taikyti arba sudaryti techninius susitarimus dėl klausimų, susijusių su perdavimo linijų tarp valstybės narės ir trečiosios šalies eksploatavimu, jeigu tie susitarimai yra suderinami su Sąjungos teise ir atitinkamais atitinkamų valstybių narių nacionalinių reguliavimo institucijų sprendimais. Apie tokius susitarimus pranešama atitinkamų valstybių narių reguliavimo institucijoms.“;

9) įterpiami šie straipsniai:

„49a straipsnis

Leidžiančios nukrypti nuostatos, susijusios su perdavimo linijomis į trečiąsias šalis ir iš jų

1. Kalbant apie dujų perdavimo linijas tarp valstybės narės ir trečiosios šalies, užbaigtas anksčiau nei ... [šios iš dalies keičiančios direktyvos įsigaliojimo diena], valstybė narė, kurioje yra pirmas tokios perdavimo linijos sujungimo su valstybės narės tinklu taškas, dėl objektyvių priežasčių, pavyzdžiui, siekdama sudaryti sąlygas susigrąžinti investicijas, padarytas arba būtinas dėl tiekimo saugumo, gali nuspręsti taikyti nukrypti nuo 9, 10, 11 ir 32 straipsnių ir 41 straipsnio 6, 8 ir 10 dalių leidžiančią nuostatą tokios dujų perdavimo linijos atkarpų, esančių jos teritorijoje ir teritorinėje jūroje, atžvilgiu su sąlyga, kad ši nukrypti leidžianti nuostata nedarys didelio neigiamo poveikio konkurencijai arba veiksmingam gamtinių dujų vidaus rinkos veikimui, arba tiekimo saugumui Sąjungoje.

Nukrypti leidžiančios nuostatos galiojimo laikas remiantis objektyviu pagrindu ribojamas iki 20 metų ir, jei pagrįsta, jis gali būti pratęstas, be to, jai gali būti taikomos sąlygos, padedančios užtikrinti aukščiau paminėtas sąlygas.

Tokios nukrypti leidžiančios nuostatos netaikomos perdavimo linijoms tarp valstybės narės ir trečiosios šalies, kuri šią direktyvą privalo perkelti į nacionalinę teisę ir kuri veiksmingai įgyvendina šią direktyvą savo teisės sistemoje pagal su Sąjunga sudarytą susitarimą.

2. Jeigu atitinkama perdavimo linija yra daugiau nei vienos valstybės narės teritorijoje, valstybė narė, kurios teritorijoje yra pirmas sujungimo su valstybių narių tinklu taškas, nusprendžia, ar suteikti teisę taikyti nukrypti leidžiančią nuostatą tai perdavimo linijai, pasikonsultavusi su visomis atitinkamomis valstybėmis narėmis.

Atitinkamų valstybių narių prašymu Komisija gali nuspręsti stebėtojos teisėmis dalyvauti valstybės narės, kurios teritorijoje yra pirmas sujungimo taškas, ir trečiosios šalies konsultacijose, susijusiose su nuosekliu šios direktyvos taikymu valstybės narės, kurioje yra pirmas sujungimo taškas, teritorijoje ir teritorinėje jūroje, įskaitant teisę tokioms perdavimo linijoms taikyti nukrypti leidžiančias nuostatas.

3. Sprendimai pagal 1 ir 2 dalis priimami ne vėliau kaip ... [vieni metai po šios iš dalies keičiančios direktyvos įsigaliojimo dienos]. Valstybės narės apie visus tokius sprendimus praneša Komisijai ir juos paskelbia.

1. Nedarant poveikio kitoms pareigoms pagal Sąjungos teisę bei Sąjungos ir valstybių narių kompetencijos paskirstymui, galiojantys valstybės narės ir trečiosios šalies susitarimai dėl perdavimo linijos arba gavybos proceso vamzdynų tinklo eksploatavimo gali toliau galioti iki vėliau sudaryto Sąjungos ir tos pačios trečiosios šalies susitarimo įsigaliojimo arba tol, kol taikoma šio straipsnio 2–15 dalyse išdėstyta procedūra.
2. Nedarant poveikio Sąjungos ir valstybių narių kompetencijos paskirstymui, tuo atveju, kai valstybė narė ketina pradėti derybas su trečiąja šalimi, siekdama iš dalies pakeisti, išplėsti, pritaikyti, pratęsti arba sudaryti susitarimą dėl perdavimo linijos su trečiąja šalimi eksploatavimo, dėl klausimų, kurie visiškai ar iš dalies patenka į šios direktyvos taikymo sritį, apie savo ketinimą ji praneša Komisijai raštu.

Prie tokio pranešimo pridedami susiję dokumentai ir nurodomos nuostatos, kurios turi būti aptariamose derybose ar dėl kurių turi būti iš naujo deramasi, derybų tikslai ir visa kita aktuali informacija ir pateikiama Komisijai bent penkis mėnesius prieš numatomą derybų pradžią.

3. Po pranešimo pagal 2 dalį Komisija priima sprendimą, kuriuo atitinkamai valstybei narei leidžiama pradėti oficialias derybas su trečiąja šalimi dėl dalies, kuri gali daryti poveikį Sąjungos bendroms taisyklėms, išskyrus tuos atvejus, kai ji mano, kad tokių derybų pradėjimas:
- a) prieštarautų Sąjungos teisei kitaip nei nesuderinamumai, atsirandantys dėl kompetencijos paskirstymo tarp Sąjungos ir valstybių narių;
 - b) kenktų gamtinių dujų vidaus rinkos veikimui, konkurencijai arba tiekimo saugumui valstybėje narėje arba Sąjungoje;
 - c) kenktų Sąjungos ir trečiosios šalies vykstančių derybų dėl tarpvyriausybinių susitarimų tikslams;
 - d) būtų diskriminuojantis.
4. Atlikdama vertinimą pagal 3 dalį, Komisija atsižvelgia į tai, ar numatomas susitarimas yra susijęs su perdavimo linija ar gavybos proceso vamzdynu, kuriais padedama įvairinti gamtinių dujų tiekimą ir tiekėjus pasitelkiant naujus gamtinių dujų tiekimo šaltinius.

5. Per 90 dienų nuo 2 dalyje nurodyto pranešimo gavimo Komisija priima sprendimą, kuriuo valstybei narei leidžiama arba atsisakoma leisti pradėti derybas siekiant iš dalies pakeisti, išplėsti, pritaikyti, pratęsti arba sudaryti susitarimą su trečiaja šalimi. Jeigu sprendimui priimti reikia papildomos informacijos, 90 dienų laikotarpis pradedamas skaičiuoti nuo tokios papildomos informacijos gavimo dienos.
6. Tuo atveju, jeigu Komisija priima sprendimą, kuriuo atsisakoma leisti pradėti derybas siekiant iš dalies pakeisti, išplėsti, pritaikyti, pratęsti arba sudaryti susitarimą su trečiaja šalimi, ji apie tai informuoja atitinkamą valstybę narę ir nurodo to priežastis.
7. Sprendimai, kuriais leidžiama arba atsisakoma leisti pradėti derybas siekiant iš dalies pakeisti, išplėsti, pritaikyti, pratęsti arba sudaryti susitarimą su trečiaja šalimi priimami įgyvendinimo aktais, laikantis 51 straipsnio 2 dalyje nurodytos procedūros.
8. Komisija gali pateikti rekomendacijų ir gali paprašyti įtraukti tam tikras nuostatas į numatomą susitarimą siekiant užtikrinti suderinamumą su Sąjungos teise pagal Europos Parlamento ir Tarybos sprendimą (ES) 2017/684*.

9. Komisija informuojama apie derybų siekiant iš dalies pakeisti, išplėsti, pritaikyti, pratęsti arba sudaryti susitarimą pažangą ir rezultatus įvairiuose tokių derybų etapuose ir ji gali prašyti dalyvauti tokiose valstybės narės ir trečiosios šalies derybose pagal Sprendimą (ES) 2017/684.
10. Komisija informuoja Europos Parlamentą ir Tarybą apie sprendimus, priimtus pagal 5 dalį.
11. Prieš pasirašydama susitarimą su trečiąja šalimi, atitinkama valstybė narė praneša Komisijai apie derybų rezultatus ir perduoda Komisijai suderėto susitarimo tekstą.
12. Gavusi pranešimą pagal 11 dalį, Komisija pagal 3 dalį vertina suderėtą susitarimą. Jeigu Komisija nustato, kad derybose susitarta dėl susitarimo, kuris atitinka 3 dalį, ji įgalioja valstybę narę pasirašyti ir sudaryti susitarimą.

13. Per 90 dienų nuo 11 dalyje nurodyto pranešimo gavimo Komisija priima sprendimą, kuriuo valstybei narei leidžiama arba atsisakoma leisti pasirašyti ir sudaryti susitarimą su trečiąja šalimi. Jeigu sprendimui priimti reikia papildomos informacijos, 90 dienų laikotarpis pradedamas skaičiuoti nuo tokios papildomos informacijos gavimo dienos.
14. Jeigu Komisija pagal 13 dalį priima sprendimą, kuriuo valstybei narei leidžiama pasirašyti ir sudaryti susitarimą su trečiąja šalimi, atitinkama valstybė narė Komisijai praneša apie susitarimo sudarymą ir įsigaliojimą, ir apie visus vėlesnius to susitarimo statuso pasikeitimus.
15. Tuo atveju, jeigu Komisija pagal 13 dalį priima sprendimą, kuriuo valstybei narei atsisakoma leisti pasirašyti ir sudaryti susitarimą su trečiąja šalimi, ji apie tai informuoja atitinkamą valstybę narę ir nurodo to priežastis.

* 2017 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas (ES) 2017/684, kuriuo nustatomas keitimosi informacija apie tarpvyriausybinius valstybių narių ir trečiųjų valstybių energetikos susitarimus bei teisiškai neprivalomus dokumentus mechanizmas, ir panaikinamas Sprendimas Nr. 994/2012/ES (OL L 99, 2017 4 12, p. 1).“.

2 straipsnis
Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės ne vėliau kaip ... [devyni mėnesiai po šios iš dalies keičiančios direktyvos įsigaliojimo dienos] priima įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos, nedarant poveikio visoms nukrypti leidžiančioms nuostatoms pagal Direktyvos 2009/73/EB 49a straipsnį. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

Nukrypstant nuo pirmos pastraipos, žemyninės valstybės narės, kurios neturi geografinių sienų su trečiosiomis šalimis ir neturi perdavimo linijų su trečiosiomis šalimis, neprivalo patvirtinti nuostatų, kurios yra būtinos, kad būtų laikomasi šios direktyvos.

Nukrypstant nuo pirmos pastraipos, Kipras ir Malta dėl savo geografinės padėties neprivalo patvirtinti nuostatų, kurios yra būtinos, kad būtų laikomasi šios direktyvos, tol, kol neturi jokios infrastruktūros, jungiančios jas su trečiosiomis šalimis, įskaitant gavybos proceso vamzdinių tinklus.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

3 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

4 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta ...

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

Tarybos vardu

Pirmininkas
